

1. И пришел Иосиф и известил фараона и сказал: отец мой и братья мои, с мелким и крупным скотом своим и со всем, что у них, пришли из земли Ханаанской; и вот, они в земле Гесем.

УПО: І прийшов Йосип, і розповів фараонові та й сказав: Мій батько, і брати мої, і їхні отари, і худоба їх, і все їхнє прибули з ханаанського Краю. І ось вони в країні Гошен.

KJV: Then Joseph came and told Pharaoh, and said, My father and my brethren, and their flocks, and their herds, and all that they have, are come out of the land of Canaan; and, behold, they are in the land of Goshen.

2. И из братьев своих он взял пять человек и представил их фараону.

УПО: І взяв він із своїх братів п'ятеро чоловіка, та й поставив їх перед лицем фараоновим.

KJV: And he took some of his brethren, even five men, and presented them unto Pharaoh.

3. И сказал фараон братьям его: какое ваше занятие? Они сказали фараону: пастухи овец рабы твои, и мы и отцы наши.

УПО: І сказав фараон до братів його: Яке ваше зайняття? А вони відказали фараонові: Пастухи отари раби твої, і ми, і наші батьки.

KJV: And Pharaoh said unto his brethren, What is your occupation? And they said unto Pharaoh, Thy servants are shepherds, both we, and also our fathers.

4. И сказали они фараону: мы пришли пожить в этой земле, потому что нет пажити для скота рабов твоих, ибо в земле Ханаанской сильный голод; итак позволь поселиться рабам твоим в земле Гесем.

УПО: І сказали вони фараонові: Ми прибули, щоб мешкати в краї цім, нема бо паші для отари, що є в рабів твоїх, бо в ханаанському Краї тяжкий голод. А тепер нехай же осядуть раби твої в країні Гошен.

KJV: They said moreover unto Pharaoh, For to sojourn in the land are we come; for thy servants have no pasture for their flocks; for the famine is sore in the land of Canaan: now therefore, we pray thee, let thy servants dwell in the land of Goshen.

5. И сказал фараон Иосифу: отец твой и братья твои пришли к тебе;

УПО: І промовив фараон до Йосипа, говорячи: Батько твій та брати твої прибули до тебе.

KJV: And Pharaoh spake unto Joseph, saying, Thy father and thy brethren are come unto thee:

6. земля Египетская пред тобою; на лучшем месте земли посели отца твоего и братьев твоих; пусть живут они в земле Гесем; и если знаешь, что между ними есть способные люди, поставь их смотрителями над моим скотом.

УПО: Єгипетьський край він перед лицем твоїм. У найліпшим місці цього краю осадить батька свого та братів своїх, нехай осядуть у країні Гошен. А коли знаєш, і між ними є здатні люди, то зроби їх зверхниками моєї череди.

KJV: The land of Egypt is before thee; in the best of the land make thy father and brethren to dwell; in the land of Goshen let them dwell: and if thou knowest any men of activity among them, then make them rulers over my cattle.

7. И привел Иосиф Иакова, отца своего, и представил его фараону; и благословил Иаков фараона.

УПО: І привів Йосип батька свого Якова, та й поставив його перед лицем фараоновим. І Яків поблагословив фараона.

KJV: And Joseph brought in Jacob his father, and set him before Pharaoh: and Jacob blessed Pharaoh.

8. Фараон сказал Иакову: сколько лет жизни твоей?

УПО: І промовив фараон до Якова: Скільки днів часу життя твого?

KJV: And Pharaoh said unto Jacob, How old art thou?

9. Иаков сказал фараону: дней странствования моего сто тридцать лет; малы и несчастны дни жизни моей и не достигли до лет жизни отцов моих во днях странствования их.

УПО: А Яків сказав до фараона: Днів часу мандрівки моєї сто й тридцять літ. Короткі та лихі були дні часу життя мого, і не досягли вони днів часу життя батьків моїх у днях часу мандрівки їхньої.

KJV: And Jacob said unto Pharaoh, The days of the years of my pilgrimage are an hundred and thirty years: few and evil have the days of the years of my life been, and have not attained unto the days of the years of the life of my fathers in the days of their pilgrimage.

10. И благословил фараона Иаков и вышел от фараона.

УПО: І Яків поблагословив фараона, та й вийшов від обличчя фараонового.

KJV: And Jacob blessed Pharaoh, and went out from before Pharaoh.

11. И поселил Иосиф отца своего и братьев своих, и дал им владение в земле

Египетской, в лучшей части земли, в земле Раамсес, как повелел фараон.

УПО: І осадив Йосип батька свого та братів своїх, і дав їм володіння в єгипетській країні, у найкращім місці цієї землі у країні Рамесес, як наказав був фараон.

KJV: And Joseph placed his father and his brethren, and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Rameses, as Pharaoh had commanded.

12. И снабжал Иосиф отца своего и братьев своих и весь дом отца своего хлебом, по потребностям каждого семейства.

УПО: І постачав Йосип хліб для батька свого й братів своїх, та для всього дому свого батька відповідно до числа дітей.

KJV: And Joseph nourished his father, and his brethren, and all his father's household, with bread, according to their families.

13. И не было хлеба по всей земле, потому что голод весьма усилился, и изнурены были от голода земля Египетская и земля Ханаанская.

УПО: А хліба не було в усім тім краї, бо голод став дуже тяжкий. І виснажився єгипетський край та Край ханаанський через той голод.

KJV: And there was no bread in all the land; for the famine was very sore, so that the land of Egypt and all the land of Canaan fainted by reason of the famine.

14. Иосиф собрал все серебро, какое было в земле Египетской и в земле Ханаанской, за хлеб, который покупали, и внес Иосиф серебро в дом фараонов.

УПО: І зібрав Йосип усе срібло, що знаходилося в єгипетським краї та в Краї ханаанським, за поживу, що вони купували. І Йосип вніс те срібло до фараонового дому.

KJV: And Joseph gathered up all the money that was found in the land of Egypt, and in the land of Canaan, for the corn which they bought: and Joseph brought the money into Pharaoh's house.

15. И серебро истощилось в земле Египетской и в земле Ханаанской. Все Египтяне пришли к Иосифу и говорили: дай нам хлеба; зачем нам умирать пред тобою, потому что серебро вышло у нас?

УПО: І вичерпалося срібло в краї єгипетським та в Краї ханаанським. І прибув увесь Єгипет до Йосипа, говорячи: Дай же нам хліба! Нащо нам умирати перед тобою, тому що вичерпалося срібло?

KJV: And when money failed in the land of Egypt, and in the land of Canaan, all the Egyptians came unto Joseph, and said, Give us bread: for why should we die in thy presence? for the money faileth.

16. Иосиф сказал: пригоняйте скот ваш, и я буду давать вам за скот ваш, если серебро вышло у вас.

УПО: А Йосип сказав: Дайте свою худобу, а я дам вам за худобу вашу, коли вичерпалося срібло.

KJV: And Joseph said, Give your cattle; and I will give you for your cattle, if money fail.

17. И пригоняли они к Иосифу скот свой; и давал им Иосиф хлеб за лошадей, и за стада мелкого скота, и за стада крупного скота, и за ослов; и снабжал их хлебом в тот год за весь скот их.

УПО: І вони припровадили худобу свою до Йосипа. І дав їм Йосип хліба за коні, і за отари, і за череди худоби, і за осли. І він того року постачав їм хліб за всю їхню худобу.

KJV: And they brought their cattle unto Joseph: and Joseph gave them bread in exchange for horses, and for the flocks, and for the cattle of the herds, and for the asses: and he fed them with bread for all their cattle for that year.

18. И прошел этот год; и пришли к нему на другой год и сказали ему: не скроем от господина нашего, что серебро истощилось и стада скота нашего у господина нашего; ничего не осталось у нас пред господином нашим, кроме тел наших и земель наших;

УПО: І скінчився той рік, і вони прибули до нього другого року, та й сказали йому: Не скажемо неправди перед паном своїм, що вичерпалося срібло, а череди здобутку в нашого пана. Нічого не зосталося перед нашим паном, хібащо наше тіло та наша земля!

KJV: When that year was ended, they came unto him the second year, and said unto him, We will not hide it from my lord, how that our money is spent; my lord also hath our herds of cattle; there is not ought left in the sight of my lord, but our bodies, and our lands:

19. для чего нам погибать в глазах твоих, и нам и землям нашим? купи нас и земли наши за хлеб, и мы с землями нашими будем рабами фараону, а ты дай нам семян, чтобы нам быть живыми и не умереть, и чтобы не опустела земля.

УПО: Нащо ми маємо вмирати на очах твоїх, і ми, і наша земля? Купи нас та нашу землю за хліб, і будемо ми та наша земля рабами фараонові. А ти дай насіння, і будемо жити, і не помremo, а земля не опустіє...

KJV: Wherefore shall we die before thine eyes, both we and our land? buy us and our land for bread, and we and our land will be servants unto Pharaoh: and give us seed, that we may live, and not die, that the land be not desolate.

20. И купил Иосиф всю землю Египетскую для фараона, потому что продали Египтяне каждый свое поле, ибо голод одолевал их. И досталась земля фараону.

УПО: І Йосип купив усю землю єгипетську для фараона, бо єгиптяни спродували кожен

поле своє, посилися бо був голод між ними. І стала земля фараоною.

KJV: And Joseph bought all the land of Egypt for Pharaoh; for the Egyptians sold every man his field, because the famine prevailed over them: so the land became Pharaoh's.

21. И народ сделал он рабами от одного конца Египта до другого.

УПО: А народ він перепроваджував його до міст від кінця границі Єгипту й аж до кінця її.

KJV: And as for the people, he removed them to cities from one end of the borders of Egypt even to the other end thereof.

22. Только земли жрецов не купил, ибо жрецам от фараона положен был участок, и они питались своим участком, который дал им фараон; посему и не продали земли своей.

УПО: Тільки землі жерців не купив він, бо для жерців була устава жити на прибутки від фараона. І вони їли свій пай, що давав їм фараон, тому не продали своєї землі.

KJV: Only the land of the priests bought he not; for the priests had a portion assigned them of Pharaoh, and did eat their portion which Pharaoh gave them: wherefore they sold not their lands.

23. И сказал Иосиф народу: вот, я купил теперь для фараона вас и землю вашу; вот вам семена, и засевайте землю;

УПО: І сказав Йосип до народу: Оце купив я сьогодні для фараона вас і землю вашу. Ось вам насіння, і засійте землю.

KJV: Then Joseph said unto the people, Behold, I have bought you this day and your land for Pharaoh: lo, here is seed for you, and ye shall sow the land.

24. когда будет жатва, давайте пятую часть фараону, а четыре части останутся вам на засеяние полей, на пропитание вам и тем, кто в домах ваших, и на пропитание детям вашим.

УПО: А настануть жнива, то дасте п'яту частину фараонові, а чотири частині будуть вам на насіння для поля й на їжу вам та тим, хто в домах ваших, та на їжу для ваших дітей.

KJV: And it shall come to pass in the increase, that ye shall give the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be your own, for seed of the field, and for your food, and for them of your households, and for food for your little ones.

25. Они сказали: ты спас нам жизнь; да обретем милость в очах господина нашего и да будем рабами фараону.

УПО: А вони відказали: Ти нас удержав при житті. Нехай же знайдемо милість в очах

свого пана, і станемо рабами фараонові.

KJV: And they said, Thou hast saved our lives: let us find grace in the sight of my lord, and we will be Pharaoh's servants.

26. И поставил Иосиф в закон земле Египетской, даже до сего дня: пятую часть давать фараону, исключая только землю жрецов, которая не принадлежала фараону.

УПО: А Йосип поклав це за постанову на єгипетську землю аж до сьогоднішнього дня: на п'яту частину для фараона. Сама тільки земля жерців не стала фараоною.

KJV: And Joseph made it a law over the land of Egypt unto this day, that Pharaoh should have the fifth part, except the land of the priests only, which became not Pharaoh's.

27. И жил Израиль в земле Египетской, в земле Гесем, и владели они ею, и плодились, и весьма умножились.

УПО: І осів Ізраїль в єгипетським краї в країні Гошен, і набули в нім володіння. І вони розродилися й сильно розмножилися.

KJV: And Israel dwelt in the land of Egypt, in the country of Goshen; and they had possessions therein, and grew, and multiplied exceedingly.

28. И жил Иаков в земле Египетской семнадцать лет; и было дней Иакова, годов жизни его, сто сорок семь лет.

УПО: І жив Яків в єгипетським краї сімнадцять літ. І були дні Якова, літа життя його, сто літ і сорок і сім літ.

KJV: And Jacob lived in the land of Egypt seventeen years: so the whole age of Jacob was an hundred forty and seven years.

29. И пришло время Израилю умереть, и призвал он сына своего Иосифа и сказал ему: если я нашел благоволение в очах твоих, положи руку твою под стегно мое и [клянись], что ты окажешь мне милость и правду, не похоронишь меня в Египте,

УПО: І наблизилися дні Ізраїля до смерті. І кликнув він до сина свого до Йосипа, та й промовив йому: Коли знайшов я милість в очах твоїх, поклади руку свою під стегно мое, і вчини зо мною милість та правду: Не поховай мене в Єгипті!

KJV: And the time drew nigh that Israel must die: and he called his son Joseph, and said unto him, If now I have found grace in thy sight, put, I pray thee, thy hand under my thigh, and deal kindly and truly with me; bury me not, I pray thee, in Egypt:

30. дабы мне лечь с отцами моими; вынесешь меня из Египта и похоронишь меня в их

гробнице. [Иосиф] сказав: сделаю по слову твоему.

УПО: І ляжу я з батьками своїми, і ти винесеш мене з Єгипту, і поховаєш мене в їхньому гробі. А той відказав: Я вчиню за словом твоїм.

KJV: But I will lie with my fathers, and thou shalt carry me out of Egypt, and bury me in their buryingplace. And he said, I will do as thou hast said.

31. И сказал: клянись мне. И клялся ему. И поклонился Израиль на возгавие постели.

УПО: А Яків сказав: Присягни ж мені! І він присягнув йому. І вклонився Ізраїль на зголов'я постелі.

KJV: And he said, Swear unto me. And he sware unto him. And Israel bowed himself upon the bed's head.